

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl soudkyní Mgr. Renatou Tojnerovou ve věci

oprávněné: **XENEX, s.r.o.**
zahraniční osoba registrovaná pod č. 36416291
sídlem Pri Rajčianke 8913/25, 010 01 Žilina, Slovenská republika
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Poliákem
sídlem Pribinova 10, 811 09 Bratislava, Slovenská republika

proti
povinné: **Monarflex s.r.o.**
zahraniční osoba registrovaná pod č. 35953411
sídlem Továrenská 1, 943 03 Štúrovo, Slovenská republika, zast. JUDr.
Robertem Pelikánem, Ph.D., advokátem, se sídlem Pernerova 694/42, 186 00
Praha 8

o návrhu povinné na odklad exekuce

takto:

Návrh povinné na odklad exekuce doručený soudnímu exekutorovi dne 4.3. 2026 se zamítá.

Odůvodnění:

1. Pověřením soudního exekutora ze dne 5.1. 2026, č.j. 49EXE 4931/2025-58 pověřil zdejší soud provedením exekuce k vymožení pohledávky oprávněné proti povinné na peněžité plnění ve výši 3 442 006,79 EUR, náklady exekuce a náklady oprávněné, na základě vykonatelného exekučního titulu – notářského zápisu č. N 1205/2025, 0 Nz 35389/2025, N CRLs 36068/2025, sepsaného dne 13.8. 2025 JUDr. Tomášem Trelou, notářem se sídlem v Bratislavě, soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb.
2. Dne 11.3. 2026 byla zdejšímu soudu postoupena soudním exekutorem postupem dle § 54 odst. 12 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, věc k rozhodnutí o návrhu povinné na odklad exekuce. Soudní exekutor návrhu povinné na odklad exekuce nevyhověl a navrhl, aby byl zamítnut pro nadbytečnost, neboť předmětný návrh byl podán spolu s návrhem na zastavení, a to ve 30denní lhůtě (§ 46 odst. 6 exekučního řádu) a tudíž má návrh na zastavení exekuce odkladný účinek ze zákona.
3. Povinná v předmětném návrhu na odklad exekuce požadovala odložení exekuce dle § 266 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o.s.ř.“ do právní moci rozhodnutí o žalobě na určení v řízení vedeném u Okresního soudu v Žilině pod sp.zn. 38 Cb/2/2026. Toto řízení bylo zahájeno povinnou jako žalobcem dne 2.1. 2026 a jeho předmětem je určení existence a rozsahu dluhu, který je vymáhán v exekučním řízení. Proti povinné je rovněž vedeno slovenské exekuční řízení vymáhající tentýž nárok, v němž podala povinná návrh na zastavení exekuce, neboť nárok, jež je vymáhán, podle hmotného práva vůbec nevznikl nebo nikoliv v rozsahu, v němž je vymáhán. Lze tedy předpokládat vydání rozhodnutí slovenského soudu, kterým bude určeno, že dluh neexistuje nebo existuje v jiném rozsahu. Vymáhaný nárok údajně vznikl ze smlouvy o poskytnutí služby, uzavřené mezi dvěma subjekty slovenského práva, řídí se tedy

slovenským právem. Povinná důvody pro zastavení exekuce vysvětluje v návrhu podaném v exekučním řízení vedeném na Slovensku, kdy jádrem argumentace je skutečnost, že nárok oprávněné na zaplacení úplaty za likvidaci odpadu dle smlouvy nevznikl, neboť oprávněná likvidaci předmětného odpadu nezajistila. 95% údajně odvezeného odpadu totiž oprávněná pouze uložila na zařízení na sběr odpadu, a nedošlo tak ani k likvidaci ve formě trvalého odstranění odpadu ani k využití odpadu a jeho trvalé přeměně. Povinná zpochybňuje také množství údajně odvezeného odpadu. Konečně existuje dle povinné řada okolností, jež vzbuzují důvodné pochybnosti o samotném exekučním titulu, jenž podepsal jednatel ve flagrantním rozporu s interními pravidly stanovujícími limity jednání za společnost. Povinná má proto za to, že lze očekávat zastavení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 písm. b) a h) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o.s.ř.“.

4. Soud z připojeného návrhu na zastavení exekuce ze dne 2.1. 2026 podaného ve věci 271 EX 1098/25-7, soudnímu exekutorovi se sídlem v Nitře, Slovenská republika, zjistil, že tento návrh byl podán v řízení zahájeném na Slovensku proti povinné na základě stejného exekučního titulu. Z žaloby na určení a existence dluhu a jeho rozsahu soud zjistil, že povinná podala Okresnímu soudu Žilina žalobu, kterou se domáhá, aby soud určil, že dluh povinné vůči oprávněné ze smlouvy o odvozu a uložení odpadového plastu ze dne 9.7. 2025 existuje a to v rozsahu 1 181 033,70 EUR.
5. Soud z exekučního titulu v této věci zjistil, že je jím prohlášení osoby povinné o uznání dluhu a souhlasu s jeho vykonatelností ve smyslu ust. § 45 odst. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), kde povinná ve smyslu § 323 zákona č. 513/1991 Zb., obchodný zákonník, ve znění pozdějších předpisů, uznala dluh co do důvodu a výše vůči oprávněné a to i v rozsahu pohledávky 2 na zaplacení částky 3 442 006,79 EUR za odvoz a likvidaci PE odpadu dle smlouvy o poskytnutí služby ze dne 9.7. 2025, na jejímž základě oprávněná **poskytla** službu spočívající v nakládce, odvozu a zabezpečení likvidace PE odpadu, který byl uskladněný v tzv. „big bagoch“ na pozemku, parc.č. 1399/277, o výměře 19 757 m², okr. Nové Zámky, obec Štúrovo, k.ú. Štúrovo.
6. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu. Podle § 266 odst. 2 o.s.ř. a shodně též § 54 odst. 11 exekučního řádu i bez návrhu může exekuční soud nebo exekutor odložit provedení exekuce, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena.
7. Dle § 268 odst. 1 o.s.ř. bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže b) rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným; h) výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
8. Dle § 323 odst. 1 věta první zákona č. 513/1991 Zb., obchodný zákonník, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania.
9. Soud posoudil návrh povinné na odklad exekuce a důvodným jej neshledal. Předně v této exekuční věci povinná návrh na zastavení exekuce nepodala, návrh byl podán v rámci exekučního řízení vedeného na Slovensku, proto s podáním tohoto návrhu nelze spojovat odkladný účinek ve smyslu § 46 odst. 6 exekučního řádu, jak uvedl soudní exekutor. Povinná má za to, že lze očekávat důvod pro zastavení exekuce ve smyslu § 266 odst. 2 o.s.ř. z důvodu podané žaloby na Slovensku na určení a existenci dluhu a jeho rozsahu, již se domáhá vyslovení existence předmětného závazku pouze ve sníženém rozsahu. Soud má za to, že podání takové žaloby samo o sobě důvod pro odklad exekuce nezakládá. Soud, aniž by předjímal výsledek řízení o žalobě, má za to, že i kdyby slovenský soud této žalobě v plném rozsahu vyhověl, tak určení existence dluhu v povinnou požadované výši,

tzn. přiznání nároku tak, jak se jej povinná domáhá, ještě nesvědčí o neplatnosti či nevykonatelnosti exekučního titulu. Soud taktéž neshledal v existenci exekučního titulu takové okolnosti, jež by snad byly v rozporu se základními principy právního státu a jež by zakládaly nepřípustnost vedení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř.. Povinná v rámci exekučního titulu uznala předmětný závazek v dané výši a v předmětném notářském zápisu je výslovně uvedeno, že oprávněná služba ze smlouvy ze dne 9.7. 2025 poskytla. Soud dále zdůrazňuje, že v exekučním řízení soud není oprávněn až na výjimky přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu. Jak zmínil Nejvyšší soud v usnesení ze dne 22.2. 2023, sp.zn. 20 Cdo 398/2023, *judikatura Ústavního soudu (např. náleží ze dne 1. listopadu 2016, sp. zn. II. ÚS 2230/16), ve zcela výjimečných případech přikazuje soudům zohledňovat mimořádné okolnosti dané věci, jejichž existence je s to odůvodňovat zastavení exekuce za použití ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., to však nic nemění na skutečnosti, že stále platí zásada, podle které obecné soudy v exekučním řízení nejsou oprávněny přezkoumávat správnost exekučního titulu (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 17. července 2019, sp. zn. III. ÚS 3700/17, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. srpna 2019, sp. zn. 20 Cdo 2559/2019). Je proto třeba respektovat rozdíly mezi nalézacím a vykonávacím řízením s tím, že prostor pro zastavení exekuce podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. se vytváří jen tehdy, když „nespravedlnost“ plnění exekučního titulu je již s ohledem na zcela základní okolnosti případu (k přezkumu všech okolností případu není exekuční soud povolán) natolik zjevná, že je nezbytné zasáhnout z pozic argumentačně mimořádně silných, tj. měl-li by být vykonán exekuční titul, který je svým obsahem v kolizi se základními principy demokratického právního řádu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. ledna 2018, sp. zn. 20 Cdo 4022/2017, ze dne 12. listopadu 2019, sp. zn. 20 Cdo 3459/2019, nebo bod 16. nálezu Ústavního soudu ze dne 10. ledna 2018, sp. zn. II. ÚS 502/17). Již z formulace žaloby na určení, kterou povinná podala ve Slovenské republice a kde žaluje na existenci dluhu pouze v nižší výši, je zřejmé, že předmětný exekuční titul, jímž je uznání peněžitého dluhu na základě služby oprávněné, kterou dle formulace v exekučním titulu oprávněná povinná ke dni sepsání exekučního titulu poskytla, mimořádné okolnosti pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 exekučního řádu, nepředstavuje.*

10. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žádný důvod, pro který by se jevílo pravděpodobné zastavení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 o.s.ř., návrh povinné na odklad exekuce jako nedůvodný zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Praha 17. března 2026

Mgr. Renata Tojnerová, v.r.
soudkyně